

Men for øvrigt kan Befolkningen slet ikke forstaa, at naar Banelegemet har kunnet holde til en saa voldsom Stentransport i ca. 10 Aar, naar det har kunnet holde til indtil 1. Oktober 1932 at befares af 4 store Motorvogne og 3 Damp tog i hver Retning, naar det endnu kan holde til Kørsel med 3 Damp tog i hver Retning daglig, uden at der er nogen Brist at opdage, at det saa ikke ved forholdsvis smaa Fornyetelser i Kurverne skulde kunne holde til at befares af en lille Motorvogn i Fremtiden.

Befolkningen ser med Bekymring paa Banens Nedlæggelse. Vi tør hævde, at ingen Kommune i de Baners Opland, der foreslaas nedlagt, vil blive saa haardt ramt som Munkebjergby Kommune. Af Sorø—Vedde-Banens 4 Landstationer er de 3 beliggende i Munkebjergby Sogn. For denne af magre Jorder bestaaende, stærkt bebyrdede Kommune vil en Nedlæggelse af Banen være katastrofal. Mange har bygget ved Stationerne, mange af Banens Funktionærer har opført egne Hjem, i sikker Forvisning om, at denne Bane, som i sin Tid blev behandlet med saa megen Velvillie af den danske Rigsdag, vilde blive den sidste, der blev Tale om at nedlægge, saa meget mere som de særlige Forhold, hvorunder den i sin Tid blev vedtaget, endnu er til Stede. Banen skærer Munkebjergby Kommune paa langs, der er 3 dejlige Jernbanestationer; alt dette skal ligge ørkesløst hen, og i Stedet for skal vi have en stor Rutebil til at gaa 8 Gange daglig paa Kommunens tarvelige Veje. Et trøstesløst Billede og en Fordyrelse af Befolkningens Befordringsudgifter.

Det bør ti føjes, at Generaldirektøren, Bestyrelsen og Jernbaneselskabets Flertal har været enige om Banens fremtidige Ordning. Da Generaldirektøren bestemt nægtede at ville opretholde Personbefordringen, under Henvisning til Stykgodsudvalgets store Tal, og gav os Valget imellem enten at give Afkald paa Persontrafikken eller faa Banen fuldstændig nedlagt, gik man med til det første, dog saaledes, at det hidtil bestaaende Forpagtningsforhold fremdeles blev opretholdt uforandret, hvad Generaldirektøren ogsaa havde stillet som Betingelse.

Dette Standpunkt har Generaldirektoratet nu forladt paa Foranledning af en enkelt Aktionær, Sorø Amtsraad, der krævede Banen nedlagt med den mærkelige Motivering, at Amtsraadet vilde have deres Penge.

Vi anmoder indtrængende det høje Udvalg og Rigsdag om ikke med haard Haand at slaa denne lille Bane ned ved at bevilge Indløsningskapitalen, saa længe det ikke er prøvet, hvad en billig Driftsmaade vil bringe.

Det er vor Overbevisning, at hvis Statsbanerne vilde forsøge at drive Banen med en lille Motorvogn, som kunde standse ved Vejene og derved paa virksom Maade tage Kampen op med Rutebilerne, da skulde det nok vise sig, at Banen vil kunne drives uden nævneværdigt Underskud, og hvorfor dog ikke gøre Forsøget, hvorfor dog gaa fra den dyreste Drift, der hidtil er anvendt, til en Driftsmaade, der, saa vidt man kan skønne af det stillede Forslag, for det meste af Banestrækningen vil være lig den rene Nedlæggelse, og oven i Købet bebyrde Statskassen med en Udgift, som der slet ingen Grund er til paa det nuværende vanskelige Tidspunkt?

Bestyrelsen for Sorø—Vedde Jernbaneselskab, den 18. Februar 1933.

P. B. V.

Ærbødigst

J. N. Jensen,
Formand.

Til Jernbaneudvalget og Rigsdagen.